

VI.

**Письмо князя Константина Константиновича Острожскаго къ своему
внуку Янушу Радзивилу.**

1585 г. апр. 14.

Мой najmilszy Panie wnąku!

Bogu wszechmogącemu z tego dziękuję, iż W. Mość Pan Bog y w dobrym zdrowiu chowa, w zroście y w dowcipie, niechże Pan Bog sam to sprawuie y dokoncza ku fale swey świętey, ku ozdobie Rodzicom, mnie też ubogiemu dziadowi potąd, pokąd go mi Pan Bog wszechmogący y starość moie na tym swiecie dawa ku pociesze.

Iesli iego mość Pan Woiewoda Wileński, Ociec W. Mości, iezdzi na Wilczku do zboru, w którym są prawdziwi wyznawcy Krystusowi y pod dwiema osobami sakramentów, tak iako y my wostoczni używamy, to iego Mość dobrze działa y W. M. tam iezdz choć na wronym albo na siwym, ale iesli do iezuitow nowych iezusowcow iambym nie za dobrze miał Panu Oycu W. Mości y W. Mości samemu.— Panna siostrzyczka iż iest mędrza niżli Pan brat, ia nie radzę siostrzyczki y pana braciszka gniewać, bo iesli I. M. Pani Woiewodzina Wileńska przy której stronie zostanie pewne pan wnąk y ze mną dziadkiem przegra. O konik coby więcey skakał niżli tak iak chodził postaram się, ale y ten siwy na skoczki był dobry; iednego pana Oycowi chłopięta w Warszawie wiezdziłi, to iusz nie moia wina. A moy najmilszy Panie wnąku preczynię za dziadkiem do pana Oycy, niech na tego brzydka y..... starego bez żartu łaskaw będzie, iako też na cię łaskaw był. Z tem W. M. Panu Bogu y obronie iego świętey a siebie powinney miłości pilne zalecam. Dan z Zwiacha. Roku 1585, aplela 14 dnia.

W. Mości wszego dobrego zyczliwy dziad y zyczliwe wierny
Konstantyn Xiążę Ostoskie Woiewoda Kijowski, Marszałek ziem Wolynskich ręką swą.

Адресъ: *Ianuszowi Radziwiłowi..... Panu y wnąkowi memu najmilszemu.*

(Изъ рукописнаго сборника Импер. Пуб. Библиотекки (польс. IV. F. 223, л. 34), заключающаго копию съ писемъ князей Острожскихъ).

Примѣч. У князя Константина Константиновича Острожскаго отъ супружества съ Софіею Тарновскою, кромѣ трехъ сыновей—Януша, Константина и Александра, были еще двѣ дочери: *Екатерина* и *Елизавета*. (Herb. pols. Nies. VII. 185). Обѣ онѣ были въ замужествѣ за *Христофоромъ Радзивиломъ*, воеводою Виленскимъ, княземъ на Биржахъ и Дубникахъ, четыре раза вступавшемъ въ брачныя союзы: въ первый разъ съ Анною Собковною († 1576 г.), отъ которой были у него дѣти Николай и Варвара, умершіе въ молодости; во второй—съ дочерью К. К. Острожскаго *Екатериною* (вступила въ супруж. 22 іюля 1578 г., скончалась 3 авг. 1579 г.), отъ которой рождень былъ *Янушъ*; въ третій—со вдовою послѣ брака съ княземъ Юріемъ Слуцкимъ *Екатериною*, урожд. Тенчинскою (вступила въ супр. съ Радзивиломъ въ 1581 г., скончалась 19 марта 1591 г.), отъ которой были дѣти—Христофоръ и Елизавета; и наконецъ въ четвертый разъ—со второю дочерью князя Острожскаго *Елисаветою*, вдовствовавшею по смерти перваго своего мужа Яна Кишки, жмудскаго старосты. Отъ этого послѣдняго брака у Х. Радзивила дѣтей не было (*Galerja Nieswiezka portretów Radziwillowskich, opisana historiczne przez Edwarda Kotlubaja*. Wilno. 1859 г. стр. 91—92).

Внукъ князя К. Острожскаго *Янушъ Радзивилъ*, къ которому адресовано настоящее письмо, родился 2 іюля 1579 года (*Galerja Nieswiez. 155 стр.*); слѣдовательно 14 апрѣля 1585 года (время даты письма) ему не было даже и шести лѣтъ. Это обстоятельство можетъ дать поводъ заподозривать точность означенной даты и предполагать—не ошибся ли переписчикъ, поставивъ 1585 годъ вмѣсто 1595 или другихъ позднѣйшихъ годовъ?... Разумѣется, подобная ошибка со стороны копииста не невозможна; но считать ея, на основаніи указанныхъ соображеній, вполне доказанною нельзя: возможно предположеніе, что князь Острожскій свою письменную бесѣду съ зятемъ, съ которымъ онъ иногда бывалъ въ довольно натянутыхъ отношеніяхъ, пожелалъ вести посредствомъ письма къ его шестилѣтнему сыну, а своему внуку.